

СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ ЗА КОРДОНОМ

©2021 ЄВДОКІМОВ О. В.

УДК 332.154
JEL: L83; Z32; Z33; Z39

Євдокімов О. В. Специфічні особливості розвитку сільського туризму за кордоном

На сучасному етапі розвитку України її туристичні ресурси є вкрай обмеженими порівняно з провідними масовими та культурно-пізнавальними туристичними напрямками світу, що породжує необхідність пошуку альтернативних напрямів розвитку українського туристичного ринку. За кордоном вже багато років успішно практикується сільський туризм, що в перспективі може стати повноцінним компонентом туристичного ринку України та запорукою її туристичної привабливості. Для успішної імплементації зазначених потенційних нововведень в українську туристичну сферу та запобігання помилок, уже зроблених піонерами сільського туризму, досвід розвитку даного виду туризму за кордоном потребує детального вивчення, що і стало метою даної статті. Як методи дослідження було використано аналіз, узагальнення та класифікацію. У роботі визначено підходи до регулювання сільського туризму; виявлено фактори диверсифікації підходів до стимулювання та регулювання розвитку сільського туризму; класифіковано функції державного регулювання, пов'язані з розвитком сільського туризму; проаналізовано досвід розвитку сільського туризму Кіпру, Шрі-Ланки, Канади, Індії, США, Австралії, Великобританії та Німеччини, виокремлено загальні та відмінні риси; визначено інструменти, які використовуються в рамках організаційно-економічних механізмів підтримки сільського туризму за кордоном; сформульовано підходи до підтримки розвитку сільського туризму за критерієм інтенсивності зусиль державних і регіональних органів управління; обґрунтовано роль сільського туризму в розвитку сільського господарства; визначено ключові фактори використання закордонного досвіду розвитку сільського туризму в Україні. Згідно з результатами проведеного дослідження сільський туризм має всі шанси бути успішно імplementованим у туристичний ринок України.

Ключові слова: сільський туризм, муніципальне утворення, диверсифікація.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-3-38-43>

Рис.: 2. **Бібл.:** 9.

Євдокімов Олександр Валерійович – кандидат економічних наук, асистент кафедри туризму і готельного господарства, Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002, Україна)

E-mail: oleksandr.yevdokimov@kname.edu.ua

UDC 332.154
JEL: L83; Z32; Z33; Z39

Yevdokimov O. V. Specific Features of Development of the Rural Tourism Abroad

At the present stage of Ukraine's development, its tourism resources are extremely limited compared to the leading mass and cultural-educational tourist destinations of the world, which creates the need to find alternative directions for the development of the Ukrainian tourism market. Rural tourism has been successfully practiced abroad for many years, which in the future can become a full-fledged component of the tourism market of Ukraine and a guarantee of its tourist attractiveness. In order to successfully implement these potential innovations in the Ukrainian tourism sector and prevent mistakes already made by the pioneers of rural tourism, the experience of developing this type of tourism abroad requires detailed study, which became the aim of this article. Analysis, generalization and classification were used as research methods. The publication defines approaches to the regulation of rural tourism; factors of diversification of approaches to stimulation and regulation of rural tourism development are identified; functions of the State regulation related to the development of rural tourism are classified; the experience of rural tourism development of Cyprus, Sri Lanka, Canada, India, the USA, Australia, Great Britain and Germany is analyzed, general and distinctive features are distinguished; the instruments used in the framework of organizational and economic mechanisms to support rural tourism abroad are defined; approaches to supporting the development of rural tourism are formulated according to the criterion of intensity of efforts on the part of the State and regional management bodies; the role of rural tourism in the development of agriculture is substantiated; the key factors of using foreign experience in the rural tourism development in Ukraine are identified. According to the results of the carried out research, rural tourism has every chance to be successfully implemented in the tourism market of Ukraine.

Keywords: rural tourism, municipal formation, diversification.

Fig.: 2. **Bibl.:** 9.

Yevdokimov Oleksandr V. – PhD (Economics), Assistant of the Department of Tourism and Hotel Industry, O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv (17 Marshala Bazhanova Str., Kharkiv, 61002, Ukraine)

E-mail: oleksandr.yevdokimov@kname.edu.ua

Туристський ринок на сьогоднішній день є глобальним ринком, і його розвиток сприяє глобалізації ринків і видів економічної діяльності. У рамках туристичної індустрії створюються найрізноманітніші продукти, які засновані, як правило, на різних особливостях території, а також на різних поєднаннях товарів і послуг, які надаються клієнтам. Виходячи з цього, навіть у межах конкретної території може бути створений дуже широкий асортимент

туристичних продуктів, кожен з яких буде спрямований на конкретну аудиторію споживачів. Деякі види туризму вимагають дорогої та високоорганізованої туристської інфраструктури, високої якості послуг, але є такі види, які можуть розвиватися в умовах, практично повністю протилежних. Але в будь-якому випадку туризм розглядається як сфера економічної діяльності, яка здатна дати стимул розвитку економіки території та створити необхідні умови зростання.

Необхідно зазначити, що сталий розвиток туризму не тільки поліпшить фінансове становище муніципального утворення, а й дуже сильно вплине на якість життя населення із соціальної точки зору. Адже такі чинники, як створення якісної інфраструктури, поява нових робочих місць і задоволення культурних і духовних цінностей, безпосередньо впливають на якість життя населення.

Серед науковців дослідженню особливостей розвитку сільського туризму в різних країнах світу присвятили свої роботи Савельєв Ю. В., Толстогузов О. В., Кудрявцева Ю. В., Казьміна О. Б., Мозгунов Н. О., Дубінічева Л. В., Советов П. М., Кривошеева Т. М. та багато інших. Із західних дослідників суттєвий вклад у дослідження даної проблеми зробили Б. Лейн (*B. Lane*), В. Сміт (*V. Smith*), В. Ідінгтон (*W. Eadington*) та ін.

Сільський туризм – відносно новий різновид туристичної діяльності, тому весь спектр впливів, які він здійснює на всі інші сфери економіки, потребує подальшого дослідження.

Метою статті є дослідження досвіду розвитку сільського туризму за кордоном.

У сучасному світі туризм як сфера економічної діяльності отримує широкий розвиток. За оцінками експертів інституту Світового банку, за обсягами продажів туризм у даний час розташувався на другому місці у світовій економіці, а серед інших галузей сфери послуг посідає провідне місце [1, с. 5].

Індустрія туризму заснована на інтегрованому використанні потенціалу території та факторів виробництва різних галузей, створюючи на основі поєднання товарів, послуг і вражень привабливий продукт.

Розвиток туризму має мультиплікативний ефект і передбачає розвиток таких сфер бізнесу, як послуги туристських фірм, колективних засобів розміщення, транспорту, зв'язку, харчування та торгівлі, виробництва сувенірів і продукції народно-художніх промислів, сільського господарства, будівництва та інших галузей. Таким чином, розвиток туризму має велике значення як для суспільства і держави в цілому, так і для регіону та муніципальних утворень зокрема.

Цікавим прикладом успішного розвитку туризму в ракурсі муніципальних утворень є національний парк Морван, природний заповідник, розташований в Бургундії (Франція), на кордоні кількох департаментів, що відрізняється чудово збереженими первісними природними ландшафтами. Не маючи інших джерел для поповнення бюджету, глава муніципалітету, розташованого на території парку, сформулював ідею розвитку сільського туризму. Глава не мав професійної підготовки державного та муніципального службовця, все своє свідоме життя пропрацював водієм автобуса, але був місцевим жителем, відрізнявся творчим підходом, ініціативою та глибокою

прихильністю до рідної землі. Не маючи професійних навичок у сфері індустрії туризму, розваг і будівництва, він звернувся в державні структури Бургундії з проханням надати допомогу в розробці проекту та його реалізації. Державні чиновники надали всебічну допомогу, використовуючи активність керівника муніципалітету. На будівництво об'єкта сільського туризму влада Бургундії виділила кошти. Муніципалітет провів усі процедури відповідних торгів з підбору будівельної організації, а в подальшому й організації, здатної експлуатувати збудований об'єкт туристського бізнесу. У даний час туристичний комплекс введений в експлуатацію, створено нові робочі місця, успішно поповнюється дохідна частина бюджету муніципального утворення та регіону.

Можна з упевненістю припустити, що керівник місцевого самоврядування, який відрізняється креативністю в пошуку ефективних рішень, що забезпечують реалізацію потенціалу території, не обтяжений стереотипом мислення «як би чого не вийшло», гідно оцінив би можливості прикордонної співпраці, вбудовані в систему конструктивної співпраці державної та муніципальної влади. Саме тому потрібно розвивати туристську галузь, і органи місцевого самоврядування повинні брати в цьому безпосередню участь, тому що в їх компетенції знаходяться питання володіння, користування та розпорядження муніципальною власністю [2].

Однією з найбільш популярних форм організації туризму на місцевому рівні є сільський туризм. Феномен сільського туризму відомий досить давно, в даний час він займає міцне місце в глобальній туріндустрії. На національному рівні феномен сільського туризму приймає різноманітні форми, в яких реалізуються різні підходи до розробки відповідного туристського продукту, його інтеграції з додатковими послугами. Як показало проведене дослідження, успішність розвитку сільського туризму залежить від тих зусиль, які роблять державні органи регулювання та суб'єкти місцевого самоврядування.

Говорячи про сільський туризм, перш за все, необхідно визначити, що означає цей термін. У сучасній науковій вітчизняній та закордонній літературі існує велика кількість трактувань цього нового поняття, що є на практиці інноваційним видом туризму не тільки в Україні, але і за кордоном. Отже, сільський туризм слід розглядати як узагальнююче поняття, яке об'єднує різні види організованого та самодіяльного туризму, що реалізуються в сільській місцевості.

Сільський туризм є значущим сектором глобальної туріндустрії (12–30% світового туристського потоку) [3]. Дослідження Європейської федерації сільського туризму показують, що середній щорічний темп розвитку сегмента сільського туризму (без урахування екскурсійної діяльності) протягом останніх 10–15 років склав 10–15%, що набагато вище, ніж

темپ приросту європейського туризму в цілому (4–5%). У сегменті сільського туризму зосереджено до 20% закладів розміщення [4].

Туристи стають все більш досвідченими та вимогливими до отримуваних вражень, прагнучи задовольнити різноманітні потреби в процесі подорожі. Зростає ємність сегментів самодіяльного туризму, туризму вихідного дня, автотуризму тощо. Суб'єкти туристського ринку, орієнтуючись на все більш вузькі цільові сегменти, змушені вишукувати можливості диверсифікації турпродукту, забезпечення його оригінальності, унікальності й автентичності. Все це також створює передумови активізації розвитку сільського туризму.

Важливість сільського туризму як одного з не-сільськогосподарських видів діяльності підкреслюють багато вчених і практиків. Рішення ряду проблем розвитку сільської місцевості (відтік молоді в міста, зниження зайнятості, низькі доходи сільського населення та ін.) фахівці пов'язують з диверсифікацією сільської економіки. Перспективним напрямком є туристська діяльність, яка при порівняно низьких витратах дозволяє вирішувати комплекс завдань соціально-економічного розвитку села. Експерти у сфері сільського господарства та агропромислового комплексу також підкреслюють важливість становлення несільськогосподарських видів діяльності на профільних підприємствах і в господарствах як фактора підвищення стійкості розвитку та збільшення прибутковості, скорочення періоду сезонності та ризиків. Як вітчизняний, так і закордонний досвід доводить, що туризм є ефективним напрямом вирішення зазначеного завдання.

Відоме різноманіття форм сільського туризму, як показує практика, обумовлено факторами ендегенного й екзогенного характеру. Важливу роль у факторах зовнішнього середовища (екзогенних) грає побудова системи державного регулювання та розподілу функцій між залученими відомствами та органами ре-

гулювання. Успіх сталого розвитку сільського туризму в Європі, Південній і Північній Америці актуалізує вивчення передового закордонного досвіду в частині використовуваного інструментарію стимулювання та регулювання розвитку сільського туризму.

Експерти згодні, що загальним ключовим елементом у різноманітних підходах до регулювання сільського туризму виступає його визнання як найважливішого інструменту збереження та розвитку сільських територій і відповідних туристських потоків. Диверсифікація підходів до стимулювання та регулювання розвитку сільського туризму здійснюється за рахунок ряду факторів:

- ✦ можуть бути використані різні цільові установки у виборі ключових показників ефективності розвитку сільського туризму, видів туристських продуктів, географічних регіонів та ін.;
- ✦ використовуються численні варіації складу та структури інструментарію регулювання сільського туризму, перш за все в групі методів прямого або непрямого регулювання;
- ✦ суттєвими є відмінності в організації системи регулювання сільського туризму.

З урахуванням цих чинників сучасними вченими визначено такі чотири підходи до регулювання сільського туризму (рис. 1).

А. В. Дубінічева та П. М. Советов провели порівняльно-зіставний аналіз напрямів і організаційних механізмів державного регулювання на прикладі країн різних географічних регіонів, в яких розвинена інфраструктура сільського туризму. Так, було виділено ряд функцій, які, на нашу думку, можна класифікувати за критерієм пріоритетної мети їх реалізації (рис. 2).

Функція розвитку сільського господарства передбачає, перш за все, просування та підтримку національного сільськогосподарського виробництва. Наприклад, у Малайзії цільовим чином створюються державні сільськогосподарські парки, основна мета яких – пропаганда переваг національного сільського господарства.

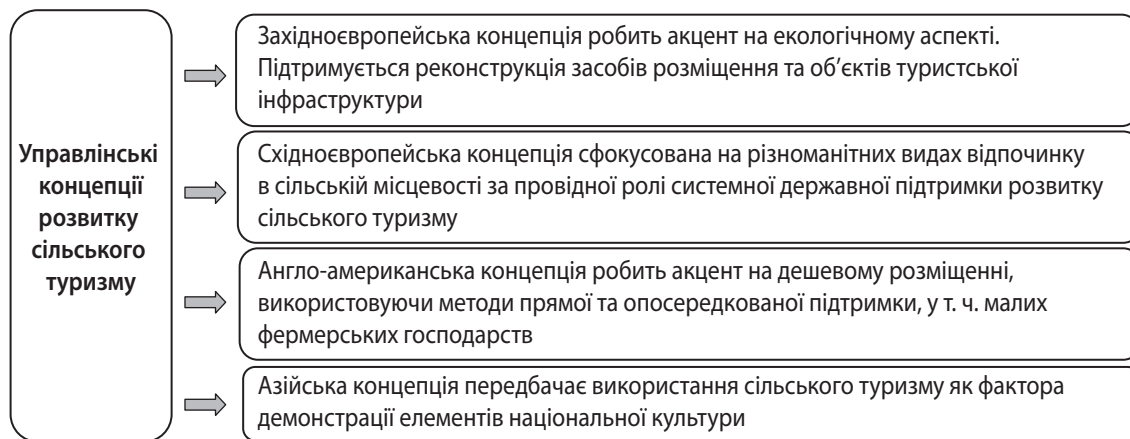
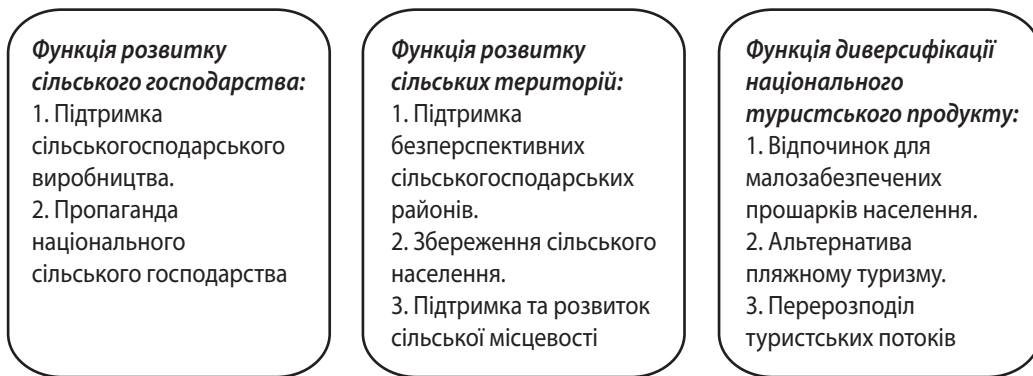

Рис. 1. Управлінські концепції розвитку сільського туризму за кордоном (за М. О. Мозгуновим [5])

Рис. 2. Функції державного регулювання, пов'язані з розвитком сільського туризму (за Л. В. Дубінічевою та П. М. Советовим [6])

Функція розвитку сільських територій дозволяє спрямовувати зусилля на стримування урбанізації, збереження сільського населення, підтримку депресивних сільських територій, їх соціально-економічний розвиток.

Функція диверсифікації національного туристського продукту означає стимулювання сільського туризму як нового сегмента туріндустрії з метою залучення додаткового туристського потоку [7]. Так, на Кіпрі ефект розвитку сільського туризму як альтернативи пляжного відпочинку проявився у зниженні антропогенного навантаження на навколишнє середовище прибережних районів. У Демократичній Соціалістичній Республіці Шрі-Ланка створення сучасних туристських підприємств – VIP-сіл – дозволяє ефективно розвивати елітний сегмент туризму [6].

Таким чином, можна зробити висновок, що розвиток сільського туризму знаходиться на стику трьох сфер діяльності та, відповідно, сприяє реалізації трьох категорій цілей.

Диверсифікація туристського продукту займає важливе місце у складі туристської політики на різних рівнях. Цей напрямок дозволяє досягти стійкого розвитку туристської індустрії та знизити ризики – перш за все, сезонні. Важлива роль диверсифікації туристського продукту за рахунок розвитку сільського туризму полягає в підвищенні атрактивності та запам'ятовуваності туристського образу регіону, створення унікального бренду та іміджу. Крім того, сільський туризм дозволяє знизити антропогенне навантаження на інші території та пам'ятки, перерозподілити туристські потоки.

Розвиток сільського господарства – відома перевага, що реалізується в системі сільського туризму. Диверсифікація сільськогосподарської діяльності не тільки підвищує доходи та знижує вплив сезонності, а й дозволяє підвищувати зайнятість сільського населення, зберігати трудові ресурси на селі.

Разом із тим, збереження культури, традицій, промислів тощо – один із різновидів безпосередньо-

го впливу сільського туризму на соціально-економічний розвиток села.

Розглянемо далі, які інструменти використовуються та як вони структуровані в рамках організаційно-економічних механізмів підтримки сільського туризму за кордоном.

У провінціях Канади [8] накопичено різноманітний досвід стимулювання сільського туризму. Так, у провінції Альберта департамент Сільського господарства та сільського розвитку виконує функцію координації та бере участь у ряді ініціатив розвитку сільського туризму. Інформацію про них, а також про можливість взяти в них участь наведено на порталі департаменту. Причому цей портал забезпечує можливість зв'язку з фермерськими ринками, сільськогосподарськими виставками та ярмарками, асоціаціями, музеями та іншими пам'ятками. Базовим документом виступає програма «Туризм разом», яка побічно підтримує сільський туризм. Крім того, громадські організації провінції активно випускають різні інформаційні матеріали (мапи, путівники, довідники та ін.) з просування турпродукту.

У провінції Манітоба велику роль у розвитку сільського господарства відіграє Міністерство сільського господарства. Випущено брошуру з диверсифікації фермерського підприємництва з фокусом на агротуризм. За участю Містерства сільського господарства також розроблено «Планувальник відпустки», де об'єкти сільського туризму об'єднані з об'єктами культурно-історичного та інших видів туризму.

Просування сільського туризму інтегровано в схему розвитку туризму в Індії [9]. Метою стає демонстрація сільського життя, мистецтва, культури та спадщини в сільській місцевості та в селах, які є автентичними продуктами у сфері мистецтва та ремісництва в природному середовищі. Створено та введено в експлуатацію «The Village Level Council» (VLC) – інтерактивний майданчик (форум) для місцевих громад та інших громадських інститутів з розробки та реалізації планів розвитку сільського туризму. В да-

ний час 153 сільські туристські проекти у 28 регіонах було ліцензовано Міністерством туризму, в т. ч. до 36 сільських поселень.

У США [8] на регіональному рівні розроблено проекти з підвищення ефективності сільського туризму:

- ✦ програма з просування сільського туризму;
- ✦ посібники з організації та управління послугами сільського туризму, у т. ч. сільських готелів;
- ✦ проведення конференцій і подібних заходів з підвищення кваліфікації для фермерів, які надають послуги сільського туризму;
- ✦ створення нових маркетингових мереж, визначення перспектив у залученні власників невеликих ферм до індустрії туризму, спонсування їх участі в щорічному форумі із сільського туризму;
- ✦ організація гарячої лінії з питань сільського туризму;
- ✦ програма підготовки менеджерів з управління та маркетингу для власників невеликих ферм.

В Австралії [8] провідну роль у розвитку сільського туризму також відіграє державне регулювання. Національна туристська адміністрація та її регіональні представництва регулярно випускають видання з туризму, де обов'язково присутній розділ сільського.

У Великобританії [8] функціонує Бюро сільського відпочинку (*Farm Holiday Bureau – FHB*). У його функції входить координація мережі з більш ніж 1000 ферм, що пропонують розміщення та харчування для туристів, тобто переважно комплексні туристські послуги. Основне завдання організації – розробка та реалізація ефективних маркетингових програм з просування послуг у сфері сільського туризму, а також підтримка та підвищення якості послуг та обслуговування.

Як бачимо, пріоритет віддається програмно-цільовим методам регулювання сільського туризму. Також активно використовуються інструменти міжвідомчої взаємодії. Найбільш розвиненим і невід'ємним напрямом регулювання сільського туризму виступає маркетинг, перш за все – просування туристського продукту. При цьому слід зазначити обов'язкову інтеграцію з іншими видами туризму.

Таким чином, на підставі результатів аналізу закордонного досвіду розвитку сільського туризму можна виділити три підходи до підтримки розвитку сільського туризму за критерієм інтенсивності зусиль державних і регіональних органів управління.

Активна державна політика у сфері сільського туризму відрізняється високим ступенем інтегрованості механізму та міжвідомчих зв'язків. Особливе місце відводиться системам контролю якості послуг і продуктів сільського туризму.

Прикладом *активної державної політики* може вважатися практика державного регулювання розвитку сільського туризму в Німеччині, і це пов'язано з реалізацією державної програми «Сталий розвиток сільської місцевості». У цілому, сучасна практика державної підтримки сільського туризму в Німеччині, на нашу думку, відрізняється системним підходом:

- ✦ підтримка сільського туризму здійснюється на всіх рівнях – федеральному, земельному, комунальному;
- ✦ підтримка передбачає як пряму, так і непряму форми при фінансуванні проектів підприємництва, розвитку сільської місцевості та сільського господарства, інфраструктури;
- ✦ активна міжвідомча взаємодія та кооперація між усіма учасниками – у підтримці беруть участь Федеральні та Земельні Міністерства економіки та праці, Міністерства захисту прав споживача, продовольства, сільського господарства, лісів та рибництва, окремі програми;
- ✦ інтеграція питань розвитку сільського туризму в програми розвитку території та міжрегіональної і міжгалузевої співпраці.

Ефект такої активної державної політики проявляє себе у значній частці сільського туризму у внутрішньому: близько 13% (40,54 млн) туристів відпочивають у сільській місцевості, розміщуючись на фермах, у сільських дворах і пансіонах.

Помірна державна політика у сфері сільського туризму передбачає вибіркове використання окремих механізмів та інструментів. Системи якості послуг сільського туризму не носять обов'язкового характеру та не завжди затребувані компаніями.

Пасивна державна політика у сфері сільського туризму не передбачає активних цільових дій, спрямованих на розвиток об'єкта. Вони, скоріше, є окремими ініціативами та носять локальний характер.

Перспективи використання ефективних закордонних практик у розвитку сільського туризму в Україні визначаються, на думку експертів, такими факторами:

- ✦ характеристики туристсько-рекреаційного потенціалу сільської місцевості, які визначають перспективність і доцільність цільових зусиль з розвитку сільського туризму;
- ✦ місце та роль туризму в структурі регіональної економіки, котрі визначаються стратегією соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальної одиниці України, що апіорі окреслює рамки нормативно-цільового регулювання туризму в цілому та сільсько-зокрема;
- ✦ напрями розвитку сільського господарства, перш за все, в розрізі диверсифікації діяльності за рахунок розвитку несільськогосподарських видів діяльності, серед яких одним із найефективніших є сільський туризм.

З урахуванням високого туристсько-рекреаційного потенціалу України, традицій сільського життя та сільського господарства, доцільною ввижається активна державна та регіональна політика в галузі розвитку сільського туризму.

Вибір того чи іншого підходу, безумовно, залежить від стратегічного рішення про місце сільського туризму в національному туристському продукті. Те, що сільський туризм передбачає інтеграцію різних аспектів (регіонального, сільськогосподарського, туристського) і відповідних технологій, обумовлює складність даного феномену, значне навантаження на умови його реалізації. Своєю чергою, це актуалізує необхідність державної підтримки сільського туризму.

ВИСНОВКИ

Таким чином, використання закордонного досвіду розвитку сільського туризму в Україні є ефективним інструментом як диверсифікації сільськогосподарської діяльності в Україні з подальшим підвищенням рівня фінансової стійкості та прибутковості зайнятих у ній суб'єктів господарювання, так і розвитку туристського ринку України загалом. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Савельев Ю. В., Толстогузов О. В. Управление развитием туризма в регионе. Опыт реализации стратегии Республики Карелия. Петрозаводск : Издательство Карельского научного центра РАН, 2008. 141 с.
2. Кудрявцева Ю. В. Государственно-частное партнерство в сфере туризма как инструмент защиты национальных интересов страны. *Власть*. 2018. Т. 21. № 3. С. 91–94.
3. Казьмина Е. Б. Развитие услуг сельского туризма в российских регионах : дис. ...канд. экон. наук : 08.00.05. М., 2012. 162 с.
4. Сельский туризм : сборник материалов Международного форума / под общ. ред. М. П. Щетинина. Барнаул : АЗ-БУКА, 2013. 346 с.
5. Мозгунов Н. А. Географические факторы развития сельского туризма в Центральной России : дис. канд. географ. наук : 25.00.24. М., 2010. 143 с.
6. Дубиничева Л. В., Советов П. М. Агротуризм в развитии сельских территорий. *Проблемы развития территории*. 2009. № 2. С. 48–55.

7. Кривошеева Т. М. Сельский туризм и устойчивое развитие сельских территорий // Сельский туризм: опыт и перспективы развития : тезисы докладов участников II Международного форума «Сельский туризм в России». Белгород, 2013.
8. Rural Tourism – An Overview. October 2010. URL: [http://www1.agric.gov.ab.ca/\\$Department/deptdocs.nsf/all/csi13476/\\$FILE/Rural-Tourism.pdf](http://www1.agric.gov.ab.ca/$Department/deptdocs.nsf/all/csi13476/$FILE/Rural-Tourism.pdf)
9. Rural tourism. URL: <https://www.thebetterindia.com/topics/travel/rural-tourism-tourism/>

REFERENCES

- Dubinicheva, L. V., and Sovetov, P. M. "Agroturizm v razvitiy selskikh territoriy" [Agritourism in the Development of Rural Areas]. *Problemy razvitiya territorii*, no. 2 (2009): 48-55.
- Kazmina, Ye. B. "Razvitiye uslug selskogo turizma v rossiyskikh regionakh" [Development of Rural Tourism Services in Russian Regions]: *dis. ...kand. ekon. nauk : 08.00.05*, 2012.
- Krivoshayeva, T. M. "Selskiy turizm i ustoychivoye razvitiye selskikh territoriy" [Rural Tourism and Sustainable Rural Development]. *Selskiy turizm: opyt i perspektivy razvitiya : tezisyy dokladov uchastnikov II Mezhdunarodnogo foruma «Selskiy turizm v Rossii»*. Belgorod, 2013.
- Kudryavtseva, Yu. V. "Gosudarstvenno-chastnoye partnerstvo v sfere turizma kak instrument zashchity natsionalnykh interesov strany" [Public-private Partnership in the Field of Tourism as a Tool to Protect the National Interests of the Country]. *Vlast*, vol. 21, no. 3 (2018): 91-94.
- Mozgunov, N. A. "Geograficheskiye faktory razvitiya selskogo turizma v Tsentralnoy Rossii" [Geographic Factors in the Development of Rural Tourism in Central Russia]: *dis. kand. geograf. nauk : 25.00.24*, 2010.
- "Rural Tourism – An Overview". October 2010. [http://www1.agric.gov.ab.ca/\\$Department/deptdocs.nsf/all/csi13476/\\$FILE/Rural-Tourism.pdf](http://www1.agric.gov.ab.ca/$Department/deptdocs.nsf/all/csi13476/$FILE/Rural-Tourism.pdf)
- "Rural tourism". <https://www.thebetterindia.com/topics/travel/rural-tourism-tourism/>
- Savelev, Yu. V., and Tolstoguzov, O. V. *Upravleniye razvitiyem turizma v regione. Opyt realizatsii strategii Respubliki Kareliya* [Management of Tourism Development in the Region. Experience in Implementing the Strategy of the Republic of Karelia]. Petrozavodsk: Izdatelstvo Karelskogo nauchnogo tsentra RAN, 2008.
- Selskiy turizm : sbornik materialov Mezhdunarodnogo foruma* [Rural Tourism: A Collection of Materials of the International Forum.]. Barnaul: AZ-BUKA, 2013.